

prima instanță: A.Catană
(Judecătoria Chișinău, sediul Centru)
instanța de apel: N.Budăi, V.Efros, I.Muruianu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-617/18

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Striucoș împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

împotriva deciziei din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile depuse de avocatul Alexandru Boș, în interesele Valentinei Striucoș și de reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 09 noiembrie 2016 avocatul Alexandru Boș, în interesele Valentinei Striucoș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, solicitând recunoașterea ilegală a refuzului Inspectoratului General de Poliție nr.34/5-B-117/16 din 17.10.2016 privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate și indemnizației pentru creșterea copilului XXXXX până la vârsta de 3 ani, începând cu prima zi de concediu pentru creșterea copilului și până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar asigurat realizat de soțul Striucoș Victor în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul; obligarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne să elibereze extrasul din ordinul privind acordarea concediului de maternitate în beneficiul Valentinei Striucoș; obligarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne să elibereze extrasul din ordinul privind acordarea concediului pentru creșterea/îngrijirea copilului XXXXX în beneficiul Valentinei Striucoș; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Valentinei Striucoș a prejudiciului moral în valoare de 50 000 lei; încasarea din contul Inspectoratului General al

Poliție al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Valentinei Striucoș a cheltuielilor de asistență juridică suportate.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Valentina Striucoș este soția lui Victor Striucoș, care este angajat al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, deținând funcția de ofițer de sector al sectorului de poliție nr.6 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție al mun. Chișinău al IGP al Ministerului Afacerilor Interne.

La 30 mai 2015 de către Oficiul Stării Civile sectorul Râșcani a fost înregistrată căsătoria dintre Valentina Striucoș și Victor Striucoș, fiind trecută în Registrul actelor de stare civilă cu nr.XXXXXX din 30.05.2015, iar la data de XXXXX s-a născut fiica XXXXX. Începând cu luna august 2015 Valentina Striucoș, nu era angajată în câmpul muncii, fiind pe deplin la întreținerea soțului.

A menționat că la 16 septembrie 2016 a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne o cerere prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, anexând la aceasta lista de acte necesare. La 26.10.2016, prin intermediul Oficiului poștal a parvenit răspunsul negativ al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

A afirmat că răspunsul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne contravine prevederilor legii, recomandărilor Curții Supreme de Justiție, precum și practicii judecătorești formate, deoarece se include în categoria soțiilor ce se află la întreținerea soțului asigurat, nu întrunește personal condițiile de acordare a prestațiilor de asigurări sociale și nu a fost încadrată în câmpul muncii pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare acordării concediului de maternitate.

A susținut că niciodată nu a întrunit condițiile de persoană asigurată necesare pentru a beneficia de dreptul la prestații de asigurări sociale, din simplul motiv că a fost angajată pentru o scurtă perioadă de 7 luni și 26 de zile (13.10.2014 - 08.06.2015) și doar în cazul în care aceasta din urmă ar fi dispus de un stagiul de cotizare de cel puțin 9 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei producerii riscului asigurat, reclamanta ar fi fost considerată drept persoană asigurată.

A invocat că Victor Striucoș a fost angajat începând cu 10.11.2014 și se încadrează în condițiile prevăzute de art.6 alin.(2) din Legea nr.289 din 22.07.2004, iar reclamanta Valentina Striucoș se află la întreținerea lui, deoarece pe parcursul doar a 7 luni și 26 de zile a desfășurat activitate pe bază de contract individual de muncă, precum indică art.4 pct.1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, însă art.16 alin.(5) din Legea nr.289 obligă ca acest termen să fie cel puțin de 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate.

A precizat că despre întrunirea condiției prevăzute la pct.43 din Hotărârea Guvernului nr.108 din 03.02.2005 privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și anume: „în cazul în care căsătoria a fost înregistrată în termen mai mic de 9 luni până la data acordării concediului de maternitate, soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați indemnizația de maternitate se stabilește cu condiția ca în perioada de la data înregistrării căsătoriei

și până la data acordării concediului de maternitate soția nu a realizat venit asigurat”.

A specificat că începând cu data 30 mai 2015 și până la data acordării concediului de maternitate la 24 septembrie 2015, Valentina Striuov nu a realizat venit asigurat, motiv pentru care cererea sa privind stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate și indemnizației pentru nașterea și îngrijirea copilului urmează a fi admisă, invocând că legislația indică expres că atât indemnizația de maternitate, cât și indemnizația pentru creșterea copilului se plătește la locul de serviciu al polițistului din bugetul de stat.

A indicat că aflându-se la întreținerea soțului urmează să i se plătească indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului la locul de serviciu al soțului, deoarece acesta a realizat venit asigurat în ultimele 13 luni premergătoare momentului producerii riscului asigurat, iar baza de calcul o constituie venitul mediu asigurat realizat în ultimele 12 luni.

A menționat că anume Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne urmează să plătească indemnizațiile solicitate, deoarece art. 37 alin. (4) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului prevede că concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului se plătesc la locul de serviciu al polițistului din bugetul de stat.

Prin hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne să emită actul de stabilire, calculare și achitare în beneficiul Valentinei Striuov a indemnizației de maternitate la nașterea fiicei XXXXX, născută la XXXXX și indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani reieșind din cuantumul de 30 % din salariul mediu asigurat al soțului Victor Striuov. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în mărime de 1800 de lei. S-a respins ca fiind nefondată pretenția Valentinei Striuov împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind încasarea prejudiciului moral și obligarea eliberării ordinului de acordare a concediului pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

Prin decizia din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile depuse de avocatul Alexandru Boț, în interesele Valentinei Striuov și reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 21 martie 2018 reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs în termen împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să mai menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Andrei Colesnic, în interesele Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru